

Madrasah, Calcutta:

1899. szeptember 14 n.

Mélyen tisztelt Tanár Úr!

Fogadja hála's köszö-
netemet a Sebity-ből vett
szíves soraiért és bocsássa
meg, kérem, hogy itteni fő-
Maulvim kérdésével hábor-
gattam. Igen örültem jóakaró
feleletének, mely nem csak
fölötte hasznos tudósítást
tartalmazott de egyszers-
mind "kellő" tisztelgetés-
nyellett a Madrasah tanítói
között Arabs tudományai

iránt.

Hegged bizonyára mosolyog az indiai burokraticus gondviselés ama zinkedésén, mely engemet, a szanszkritistát, az itteni muhammadánus collegium élére juttatott. Rám nézve a szerénél az inditók az volt, hogy több szabad időt a tudományos munkám számára s kevesebb hivatalbeli gondot várhattam mint Lahoreban. Ebben ugyan nem csalódtam; de azt is belátom hogy a klimatikus és egyéb helybeli viszonyok

bizony rosszabbak a lahorei-éknál. Mindenesetre archaeologus és a régi ind földrajzi tanulmányaimra nézve hasznos hogy India keleti részével is némileg megismerkedem. Azon kívül van kilátásom arra, hogy a jövő évben hosszabb régészeti utra indulhatok mely messze elvisz az itteni európaiasodott légkörtől.

Remélem, hogy jó egészségben látogatja meg Rómát és sok régi barátja és lelkes tisztelője körében élvezetes napokra fog szerel lenni.

Valószínűleg megismerkedik Arnold
Lahorei barátommal is, a kinek
könyvére Hegyed hiola fel
először figyelmemet. A mióta
Lahoreba jött szoros barátság
szűz e föltötte szeretetreméltó
súdo'shoz.

A congressusra ugyan el
nem jöhettem, de azért ^{hírvé hónapra} terve
zett régészeti utamon gyakran
fogom Romába indítani gondo-
lataimat.

Kérem adja át igen biz-
selt nejének szíves üdvözléte-
met. Minden jó kívánniaggal
maradtam igaz híve és
biztatlóje Stein Aurél.